

190 ANSÖKAN TILL UNIVERSITETET 31.X 1836

HUA, Kanslersämbetets arkiv

Magnifice Domine Rector
 så ock
 Amplissimum Consistorium!

10 Hos Eders Magnificence och Amplissimum Consistorium får jag i djupaste ödmjukhet anhålla att till företagande af en utländsk resa blifva hugnad med det för sådant ändamål i nåder anslagna understöd; lika ödmjukt bifogande ett, af den Vidtberömda Philosophiska Faculteten mig förunnadt betyg samt följande Rese-plan.

Min resas första mål vore Berlin. För att utvidga och stadga min insigt uti samtidens förnämsta Philosophiska System, det Hegelska, åt studium hvaraf jag snart sagdt uteslutande egnat mina bemödanden, ernade jag vid Berlinska Universitetet, vaggan för detta system och ännu lysande af dess yppersta anhängares namn, dröja en längre tid samt, om ingen härtills för mig okänd svårighet motsätter sig min plan, på Tyska språket utgifva från trycket en »Framställning af Hegel's Philosophiska System.

20 Vigten af en sådan Exposition kan af ingen, som tagit kunskap om nutidens Philosophiska litteratur, dragas i tvifvelsmål. Om också flere utmärkte män bearbetat, särskilda delar af Hegel's System, saknas likväl en sådan framställning af Systemets kärna, Logiken, nästan helt och hållet och någon, hela Systemet omfattande uttolkning finnes blott i en och annan stridskrift, i form af sammanträngda innehållsförteckningar. Hegel's Encyklopedi är, i synnerhet hvad Logiken angår, hvarken ämnad eller begagnelig för sjelfstudium. Den odödlige tänkarens Wissenschaft der Logik åter fordrar, för att fattas, en ansträngning och ihärdighet, 30 vågar utsäga det, hos mången af dess bekännare har saknats. Striden inom Philosophins område erbjuder också derföre i närvarande ögonblick en ändlös förvirring. Ingen kan djupare än jag inse det djerfva i förhoppningen att kunna något bidra till förvirringens häfvande; men jag dristar likväl hoppas att icke helt och hållet misslyckas, i ett försök att för dem, som egna sig åt Philosophins studium, bana vägen till uppfattningen af Hegels System. Hvad jag äger, för att inför andra rättfärdiga denna förhoppning, är ringa, jag vågar likväl åberopa detta lilla: tvenne af mig utgifna Akademiska arbeten; en Recension öfver P. D. A. Atterboms skrifter, införd i Svenska Litteratur Föreningens Tidning för innevarande 40 år N:o 28 & 29, samt ett härhos bilagdt manuscript till en »Framställning af Logiken»; af hvilket manuscript jag dock nu endast kan inlemna början, men ödmjukast anhåller att till Amplissimi Consistorii skärskådande få öfverlemna fortsättningen, så vidt jag förr än denna ansökning till profning företages, dermed kan hinna.

Efter att i Berlin hafva tillbragt minst, ett år, vore min afsigt att besöka södra Tysklands Univesiteter. Det sidsta halfåret, af den för en Resestipendiat bestämda tiden, önskade jag, i händelse vederbörlig tillstånd vinnas kan, använda till en resa i Italien, för att förvärfva mig en för 50 hvarje litteratör och i synnerhet för den, som egnat sig åt Philosophin, högst vigtig bildning, den Æsthetiska. Skulle åter tillstånd till en sådan resa mig icke kunna meddelas, ville jag genom ett förlängdt vistande i München och en resa till Vien söka ersätta min förlust samt på återresan besöka Danmarks och Sverges Universiteter.

Det tredje syftemål med min resa, hvilket med de först nämnda väl står att förena, vore att inhämta kunskap om detaljen af undervisningen och

disciplin, vid Tysklands berömdare, lägre undervisningsverk. Jag hyser ett så mycket säkrare hopp att härigenom mera direct kunna gagna Fäderslandet, då en Reorganisation af Dess Gymnasier och Skolor snart torde förestå och då, äfven om vid dessas organisation inrättningen vid de Tyska Skolorna, nu Europas förnämsta, lägges till grund, i afseende å läro-method och inre ordning mycket måste fordra iakttagelser å ort och ställe. Såsom hedrad med *venia docendi* vid Universitetet äger jag också tillfälle att praktiskt meddela den erfarenhet, jag kan lyckas samla. Huruvida jag äger fallenhet för och nit i Skollärare-kallet, hoppas jag af någon bland *Amplissimi Consistorii* Herrar Ledamöter finna intygadt.

Dessa äro mina syftemål, denna i korrtighet min rese-plan. Ehuru klarligen jag inser att hvarje afseende på den Sökandes enskilda förhållanden böra vika för det strängt vetenskapliga bedömandet, vågar jag dock hos *Amplissimum Consistorium* erinra om min tillryggalagda Akademiska bana, såsom tilläfvventyrs vittnande att i första rummet nämnda ändamål med min resa icke är ett djerft, ögonblickligt hugskott. År 1822 inskrifven Student, aflade jag åren 1824 och 1825 preliminaira examina för inträde i prestatåndet. Först år 1827, vid 21 års ålder, då mig återstod endast ett års väntan för att såsom prest kunna beträda Embetsmannabanan, gjorde jag första steget på den vetenskapliga bana, jag sedan dess vandrat. Mitt i *Philosophiæ Candidat* Examen erhållna, vitsord, tvenne *Laudatur*, om också oförtjänt må vittna att jag ifrån början egnade mina krafter åt den vetenskap, jag ännu anser för den första. Under en tid, då så få andra synts föredraga ett brödlöst studium vid Universitetet framför mera lockande utsigter, har jag *utan all utsigt* till befordran och inkomst hållit fast vid den stråt, till hvilken jag af mitt inre kallades. Jag saknar ännu denna utsigt och skall kanske aldrig njuta någon uppmuntran, om jag *nu* förklaras ovärdig den utmärkelse, att i tvenne år ostördt öfverlemna mig åt mina studier, en lycka, den jag härtills icke åtnjutit, emedan jag under hela min studietid nödgats såsom barnalärare förtjena mitt uppehälle. Min ålder manar mig att snart göra, hvad göras bör. Allt gör Eders *Magnificences* och *Amplissimi Consistorii* beslut öfver min begäran viktigt för hela min framtid. Jag upprepar det: jag inser djerfheten af densamma och den ansvarsfulla förbindelse den, ålägger mig; men min förtröstan är fast. Ett afslag, som jag befarar, skall bedröfva mig men icke nedslå mitt mod.

Med djupaste högaktning framhärdar

Magnifici Domini Rectoris

så ock

Amplissimi Consistorii

Ödmjukaste Tjenare

Joh. Vilh. Snellman

191 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 20.XI 1836
HUB, JVS handskriftssamling

NyCarleby den 20 Nov. 1836.

Huldaste Broder!

Det är väl åter nära ett halft år förlidit Sedan Jag sednast haft detta Nöije, Sedan den tiden har jag gjordt en Kryss på Pillau & Bremen. Gudske låfv lyckligt, men, annars långsamt, och tråkigt, så att jag ej hant ut till Wintren. — I genom dit brev till min svär Moder finner jag att jag ännu har En Broder! och att Du då var vid hälsan som hjärteligen fagnar mig, och